

„Kas sa k puli ei laskugi?“ k sis auto. „M tled ehk istuma j ada, kui ma minema pistan?“

„Eks me n e,“ kostis k nguru ning luges: „ ks, kaks, kolm!“ Vedutas korra koibade ning sabaga ja lendas nagu lingust paisatuna kohe seitse meetrit edasi, kaardus korraks maha, v ttis siis j lle hoogu ning lendas uuesti edasi. Ikka vops ja seitse meetrit, vops ja seitse meetrit. Autol kippus imestusest hing l mbuma. J nkadi-j nkadi vuristas ta k ll s ita mis suutis, kuid k nguru aina kadus ees.

Kui auto  hkides tee l ppu j udis, nurises ta  sna pahaselt: „Kuule, Sina, mis  igusega tikud sa lendu, kui sul tiibugi pole? Ega sa tsepeliin ole!“